

Till Mentor på hans 105-te födelsedag 1 oktober 2008

(Ninna Widstrands tal vid Mentors grav)

När jag tänker tillbaka på år 1946, när jag började som elev hos Mentor, då var Mentor 43 år och jag var 15 år.

Mentors och Inga Karis barn Sverker var sju år, Ingela var fem år, Valdemar var fyra år och Margareta var två år.

Vad jag minns så starkt var Mentors stora kärlek och ömhet mot barnen. För mig som förlorade min pappa redan när jag var åtta år värmdes denna stämning i hemmet på Södra Esplanaden.

Många av oss gamla elever har vittnat om Mentors pedagogiska skicklighet och jag instämmer i de hyllningarna. Men hans roll som make och familjefar är det anledning att prisa. Jag minns aldrig en irriterad ton mot barnen. Hans ansikte lyste av glädje och stolthet, när han tog ett av barnen i sin famn och pratade tröstande om någon av dem kom in till far och var ledsen.

Jag kände, som jag tror alla eleverna, att vi var en del av den Holmstedtska familjen. Det är extra roligt att nu träffa Sverker och Ingela och Margareta som vuxna.

För oss som gick på Spyken var det roligt att träffa en hel del av Kattes elever hos Mentor. Det fanns ju inte någon fritidsgård eller liknande. Så hos Mentor var det både nyttig undervisning och trevligt umgänge med alla kamraterna.

1949 tog jag studenten på Spyken. Sedan läste jag engelska och slaviska språk, gifte mig och flyttade till Uppsala. Några år arbetade vi i Tanzania. Några år senare skilsmässa och barnen och jag flyttade till Stockholm i sex år och sedan kom vi tillbaka till Lund.

Långt senare bildades Föreningen Mentors elever och vi är ganska många som gärna träffas och minns vår käre Mentor och Inga Kari.